

EMLEKKÖNYV :

A

KÖNYVNYOMDÁSZOK SZAKKÖRÉNEK

TÍZ ÉVI MŰKÖDÉSÉRŐL

1882—1892

IRTA

Országos Széchényi Könyvtár

LÁNG JÓZSEF

T. FŐTITKÁR

*

NAGYVÁRAD

LÁNG JÓZSEF ÉS TÁRSA KÖNYVNYOMDÁJA

1892

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

1000 Budapest, Széchenyi fasor 6-8.

EMLÉKKÖNYV

A

KÖNYVNYOMDÁSZOK SZAKKÖRÉNEK

TÍZ ÉVI MŰKÖDÉSÉRŐL

1882—1892

IRTA

Országos Széchényi Könyvtár

LÁNG JÓZSEF

T. FŐTITKÁR

*

NAGYVÁRAD

LÁNG JÓZSEF ÉS TÁRSA KÖNYVNYOMDÁJA

1892

A KÖRALAPÍTÁS ESZMÉJE ÉS A MAGYAR NYOMDÁSZOK KÖRE.

— 1881 augusztus 14-től 1882 szeptember 10-ig. —

A Könyvnyomdászok Szakköre pályafutásának tizedik évét töltötte be.

Az 1882. év szeptember 10-én tartott alakuló ülés volt az első nyilvános lépés, a mely a mai Szakkör alapítására irányult.

Már egy évvel előbb, 1881 augusztus havában, volt a fővárosi nyomdászok és különösbbe a «Pesti Könyvnyomda Részvény-Társaság» ifjabb elemei között egypár lelkesebb, a kiket a fővárosi nyomdászok zömének germanizáló és maradi helyzete arra serkentett, hogy a magyarosodás fejlesztése és az önművelődés elősegítése céljából csekély erejükből kitálló akciót indítsanak.

Megboldogult *Hódy Soma* szaktársunk ákáczfautczai lakása két ízben szolgált az eszmeecserék kedves tanyájául : *Faltermann* (most *Faludi*) *Mihály*, *Gyöngyösi Sándor*, *Hein Menyhért*, *Hódy Soma*, *Hupka Jenő*, *Láng József*, *Lettler Peregrin*, *Pataky*

István, Szabó Dezső, Szűts Géza (most honvédhadnagy) és *Tóth István* szaktársak ott vitatták meg a vendégszerető házigazda eszméjét, hogy *alapítsunk magyar nyomdászok körét* és onnan indult ki a Király-utca, «Nyolczezreshez» címzett vendéglő helyiségébe egy kis lelkes csoport, hogy a *magyar nyomdászok körének* állandó találkozó helyet jelöljön.

Hogy e hazafias törekvésnek elejétől fogva voltak ellenzői, alig szorúl indokolásra. Az első időkben szűkölködtünk olyan magyar, hazafias szaktársakban, a kik a kis csoportot vállvetett munkával elősegítsék és bővelkedtünk olyanokban, a kik minden erejüket ellenünk használták, nehogy a kitűzött célnak megfelelni képesek legyünk. Szóval és tettel ellensúlyozni iparkodtak a magyarosodás eszméjének terjedését.

Erre legalkalmasabbnak látszott a dalkör-alapítás és megalakították az «Összhang» dalkört, hogy elnyomják vele a magyarosítási törekvéseket és elvonják az annak szolgálatába szegődött tagokat.

De megalakult a dalkör, a nélkül, hogy a «Magyar nyomdászok köre»-nek ártalmára lett volna, mindössze is csak azt érték el, hogy a fejlődés lassúbb lépésben haladt előre, úgy hogy a nyilvános megalkulás csak egy évi együttlét után volt meg-ejthető.

A «Magyar nyomdászok köre», az említett «Nyolczezreshez» címzett vendéglőben, félhavas-kint tartott ülést.

A kört a már fentebb elősoroltakon kívül az 1881-ik évben felkeresték még: *Fatzkó Győző*, † *Szemethy Géza*, † *Bauer Lajos*, † *Borsovay Géza*, † *Gyöngyösi Károly*, *Várhalmy Gyula*, *Wesztwalevits Antal*, *Firtinger Károly*, *Brett Zsigmond*, *Kiss Dezső*, † *Koller Lipót*, *Neuwirth Lipót*, *Régeni Ferencz*, *Engel Antal*, *Kanderka László*, *Kirchner Ede*, *Ribáry Károly*, *Katits Antal*, *Mayer Rezső*, *Vizsay László*, *Kaczander Gyula*, *Puskás Károly*, *Plachy Lajos*, *Töközy János*, *Brünn Alajos*, *Metzinger József*, *Kemény Ignác* és *Gáspár Samu* úgy hogy a kezdetben 11 tagu körnek az 1882 július 23-án tartott szervezkedő ülésen már 39 tagja, volt jelen.

A «Magyar könyvnyomdászok köre» tagjai élénk érdeklődéssel és lelkes ügybuzgalommal jelentek meg részben szavalni, részben eredeti dolgozatokat föl-olvasni, egymás fölött bírálatokat gyakorolni, részben pedig kedélyes összejöveteleket rendezni.

Az 1881 szeptember 4-én megtartott első értekezlet *Gyöngyösi Sándor* id. elnöklete és *Láng József* id. jegyzősége mellett, az alapszabályok készítésével *Hódy Somát*, *Hupka Jenőt* és *Szabó Dezsőt* bízta meg. Egy héttel később, szeptember hó 11-én, történt a megalakulás. Elnökké lett: *Lettler Peregrin*, alelnök *Gyöngyösi Sándor*, pénztárnok *Faltermann (Faludi) Mihály*, jegyző *Láng József*, választmányi tagok: *Hódy Soma*, *Pataky István*, *Szemethy Géza* és *Szűts Géza*. Ugyanez a gyűlés vitatta meg és fogadta el az előterjesztett

alapszabálytervezetet, mely azonban még nem volt a miniszteriumhoz való fölterjesztésre szánva.

Az első mulatságot a kör 1881 szeptember 18-án, egy ákáczfá-utczai vendéglőben rendezte.

Körtagok és az ügybarátok nagy csoportja családjaikkal vettek itt részt és az estély képes volt a kör tíz évi fennállása alatt rendezett estélyeknek méltó és maradandó jó nevet előlegezni. Az esti órákra tervezett szavaló-estély a késő éjjelbe nyult bele és az igazi családi mulatságok sorozatának nyitánya volt.*

Az első fölolvásó ülés 1881 október 2-án volt. A napirenden: *Szemethy Géza*, *Szabó Dezső* és *Wesztwalevits Antal* szavaltak, *Hódy Soma*, *Szemethy Géza* és *Láng József* dolgozatokat olvastak föl.

Öt fölolvásó- és szavaló-ülésen, 25 napirendre tűzött tárgy közül, 11 eredeti dolgozat volt és 14 szavalás.** A dolgozatok mind a szépirodalom

* Az emlékezet kedvéért nem mulaszthatjuk el ide iktatni a szereplők névsorát. Az estély alkalmából üdvözlő beszédet *Szemethy Géza* tartott. Aztán jött a szavalás és előadás. Szavaltak: *Hódy Soma*, *Lettler Peregrin*, *Láng József*, *Szemethy Géza*, *Szűts Géza*, *Engel Antal*, *Szabó Dezső*. Énekeltek: *Engel Antal* és *Gyöngyösi Sándor*. Hegedült: *Engel Antal*.

** Eredeti dolgozatot írtak és olvastak föl: *Borsovay Géza* 1-et, *Faltermann Mihály* 1-et, *Hódy Soma* 1-et, *Kiss Dezső* 1-et, *Láng József* 3-at és *Szemethy Géza* 2-öt. Szavaltak: *Bauer Lajos*, *Engel Antal*, *Hódy Soma* (2-szer), *Kiss Dezső*, *Láng József*, *Régeni Ferencz* (2-szer), *Szabó Dezső*, *Szemethy Géza* (5-ször), *Várhalmy Gyula* és *Wesztwalevits Antal*.

keretében mozogtak és fölolvadásuk után bírálatra kiadattak, a mi sok nézeteltérésre adott okot, míg végre abba is maradt.

Az október 23-án tartott fölolvadás ülés szükségét látta, hogy miniszterileg jóváhagyandó alapszabályok készíttessenek és nyomban meg is bízták vele *Borsovay Géza, Firtinger Károly, Gyöngyösi Sándor, Hódy Soma, Láng József és Szabó Dezső* szaktársakat. Ugyancsak ez ülés elvben elfogadta *Firtinger Károly* indítványát, hogy *magyar nyomdász-indulóra, ha a kör anyagi helyzete megengedi, pályázat hirdettessék.*

A tagsági illeték havonként 10 kr volt. A december 6-án tartott választmányi ülésen jelenté pénztárnok, hogy a kör vagyona 4 frt 33 krajczár készpénzből és 13 könyvből áll. Ugyanez ülés mondta ki határozatilag, hogy az eddigi «Nyolczeszreshez» címzett helyiség helyett, mely már is szűknek bizonyult, a kör szállása a József-körúton, Szabó-udvarban levő Osinger-féle helyiségbe tétessék át, a hol tágas szobák, alkalmas tánczterem és színpad állt rendelkezésre.

December 25-én, rendkívüli közgyűlésen, terjesztette elő a kiküldött bizottság az alapszabály tervezetét. Nagyobb vita után fölterjesztése ment határozatba. A május 21-iki választmányi ülés azonban taggyűjtő-ív kibocsátásának és a nyilvános fellépésnek idejét elérkezettnek látta, s ez okból a már közgyűlésileg elfogadott alapszabályokat nem terjesztette fel jóváhagyás végett a miniszteriumhoz,

hanem függővé tette ezt az újjászervezés céljából egybehívandó új közgyűléstől. A pénztári álladék ekkor 7 frt 3 kr volt.

Az 1882 július 23-án tartott szervezkedő ülésen *Gyöngyösi Sándor* elnökölt. Üdvözlő beszéde után *Láng József* jegyző tett jelentést a tíz havi működésről és a választmány nevében kérte az ülést, hogy a szervezkedés elvét mondja ki és bízson meg egy ötös bizottságot az előmunkálatok megtételével. Ez megtörtént és a bizottság *Hódy Soma*, *Kaczander Gyula*, *Plachy Lajos*, *Szabó Dezső* és *Vicsay László* tagokból alakult meg. E bizottságnak a már korábban közgyűlésileg elfogadott alapszabályok fölhasználás végett átadattak.

Ugyancsak e szervezkedő-gyűlés határozta el, *Kaczander Gyula* indítványára, hogy a kör, letéve veszteglő állását, a nyilvánosság elé lép, tudósításait a «Typographiá»-ban közzé teszi s fölhívja a szaktársakat a legközelebb megtartandó nyilvános alakuló gyűlésig csatlakozásra.

Az eddig leírt munkálkodás volt a mai Szakkör alapját vető munka és az ott tevékenykedők voltak a lankadhatlan úttörők az egészséges fejlődés és megszilárdulás ösvényén. Az ő szívós kitartásuk öntött bizalmat a később csatlakozott idősb és ifjabb szaktársakba és serkentette becsvágyát, lelkesedését a magyar szaktársköröknek, alkotni tettekre hívatott társadalmi kört, lelkes magyar tábort!

A KÖNYVNYOMDÁSZOK TÁRSASKÖRE.

— 1882 szeptember 10-től 1890 június 22-ig. —

Egy évi zajtalan összeszokás után, leküzdve az akkori előítéleteket és ferde fölfogásokat, teljes joggal léptünk a küzdelem terére.

Talán nem tettük volna, ha arra az a biztató remény nem serkent, hogy a már föllelkesült fiatal csoporton kívül korosabb elvtársainkat is a *tevékenység* terére hívhatjuk.

Az 1882 szeptember 10-én az Osinger-teremben tartott első nyilvános gyűlésen lett a kör az általánosságé.*

* A gyűlésen jelen voltak, mint alapítók: Gyöngyösi Sándor id. elnök, Hódy Soma előadó, Láng József jegyző, Szabó Dezső, Faltermann (Faludi) Mihály, Hein Menyhért, Szemethy Géza, Szemethy Ferencz, Keményffy Dezső, Borsovay Géza, Neuwirth Lipót, Vizsay István, Ács Mihály, Mayer Rezső, Plachy Lajos, Tanay József, Schwind Béla, Pataky István, Heiszer István, Marián György, Kemény Ignác, Gáspár Samu, Griesz Ede, Deutsch Albert, Kaczander Gyula, Gelléri Mihály, Szita Géza, Tomanóczy Dezső, Metzinger József, Csathó Zsigmond, Maksa Ágost, Jantsy Henrik, Pacuch István, Körömszy István, Klein Adolf és Várhalmy Gyula.

Ez a gyűlés állapította meg, hosszabb vita után, *Ács Mihály* indítványára, a «Budapesti könyvnyomdászok társasköre» címet és elfogadta az előkészítő bizottság nevében *Hódy Soma* által előterjesztett alapszabályokat.

A belügyminiszterhez felterjesztteni határozott alapszabályok alapelvei: *a kör nyelve* kizárólag a magyar; *célja* pedig a magyar nyelvet terjesztetni s megkedveltetni a budapesti könyvnyomdászok között; a magyar szellemben való társulást létesíteni s az önművelődésre alkalmat szolgáltatni. *Eszközök* a cél elérésére: *a)* fölolvasások; *b)* szavalati és műkedvelői előadások; *c)* szak- és társadalmi kérdések vitatása, tekintettel a budapesti könyvnyomdászok egyleti életére. A *tagok* kétfélék lehettek: rendesek és tiszteletbeliek. A *tagsági* illeték havi 20 krban volt megállapítva.

Ugyanez ülés közfelkiáltással a következő tisztikart bízta meg a kör vezetésével: elnök *Tanay József*, alelnök *Gyöngyösi Sándor*, titkár *Láng József*, m.-titkár *Szabó Dezső*, pénztárnok *Schwind Béla*, választmányi tagok: *Gelléri Mihály*, *Griesz Ede*, *Hódy Soma*, *Kaczander Gyula*, *Keményffy Dezső* és *Szemethy Géza*.

A választmány első teendője volt, hogy házszabályokat készített; foglalkozott a fölolvasó ülések és a kedélyes összejövetelek rendszeresítésével; taggyűjtő-íveket bocsátott ki.

Az októberben tartott fölolvasó-ülésen már mintegy 150 tagunk volt. E gyorsmervű szaporodást az alábbi

két szózat idézte elő, melyekben a választmány tiszta képet adott a körben követendő irányelvek felől.

Az 1882 szeptember hó végén kibocsátott ismertetés így hangzik :

«Budapesti Könyvnyomdászok Társas-Köre» cím alatt egy új kör létesült, melynek célja szaktársaink előtt nagyjából bizonyára ismeretes lesz.

Ha visszamegyünk a budapesti szaktársak társas életének amaz évére, melyben a «Pest-Budai könyvnyomdászok önképző-egylete», mint a betegsegélyző egylettől még különállóan működő testület, a «Typographia» című szaklapot megindította, t. i. az 1869. évre: rá fogunk jönni ama tényre, hogy az időben szaktársaink egy része «Vitázó kör» cím alatt egyesülve, minden két héten a közügyeket vitató üléseket tartottak; egy másik rész «Magyar nyomdász-kör» cím alatt törekedett arra, hogy a magyar szellemnek az egylet körében mentől szélesebb tért nyisson, továbbá, hogy fölolvadások, szavalatok és egyéb, a kiképzést elősegítő módok és eszközök által ez irányban hasson tagjaira. Azonban a rosszul alkalmazott működési irány mindkettőnek, de különösen az utóbbinak nem valami hosszú életet adott.

A most alakult kör testtel-lélekkel egy szent cél felé: *a kor követelményei szerinti műveltség színvonala felé* törekszik.

A kor követelményei közé tartozik, hogy azon állam nyelvét ismerjük, melyben élünk; nem azért, mintha nemzetiségi ellen- vagy rokonszenv vezérelne bennünket, hanem azért, mert a két- vagy többnyelvűség mindenkor akadályozó volt az egyöntetű működésben. Ezért a «Budapesti könyvnyomdászok társas-köre» arra fog törekedni, hogy a fővárosbeli könyvnyomdászok között a magyar nyelvet megkedveltesse és terjeszsze; továbbá, hogy közöttük magyar szellemben való társulást létesítsen és az önművelődésre alkalmat szolgáltatson.

A cél elérésére szükséges módok és eszközök olyanok, hogy megfelelnek a legkülönbözőbb igényeknek. Kiket csupán az egyleti élet ügyei érdekelnek, ott megvitathatják azokat; kik a szakügyekkel szeretnek foglalkozni, e körben alkalmuk nyílik ezt tenni; s végre azok, kiket az ily komoly dolgokkal folytonos foglalkozás kifáraszt, megtalálják a haszonnal párosult kedélyességet is.

Az imént alakult kör törekedni fog ügybuzgó szaktársakat képezni, s érdekeltségüket a fölmerülő kérdésekbe bevonni, hogy a «Budapesti könyvnyomdászok és betűöntők egylete», mely az általános érdekeknek is hivatva van szolgálatot tenni, törekvéseiben ne gátoltathassék.

Az 1883. évi január hóban kibocsátott újabb körirat pedig a következő:

Mint az 1882. évi szeptember hóban kibocsátott körlevél értelmében már némikép ismeretes, egy új kör létesült. Célját szaktársaink azon része, kik a körnek immár tagjai, ismerik; jelen körlevelünket kiválóan azon t. szaktársainkhoz intézzük, kik körünket eddig még nem ismerték: hogy annak célját röviden körvonalozzuk.

A szentesített alapszabály következő czélt tűnteti elénk: a *«Budapesti könyvnyomdászok társas-köre»* arra fog törekedni, hogy a fővárosbeli könyvnyomdászok között a magyar nyelvet megkedveltesse és terjessze; továbbá, hogy közöttük magyar szellemben való társulást létesítsen és az önművelődésre alkalmat szolgáltasson. — E czélt mindenkinek helyeselnie kell, ki belátja azt, hogy a követelményei szerinti műveltség ezt így kívánja.

A kör mindenkor főkötelességének fogja ismerni a cse-csemőkorát élő magyar szakirodalmat fejleszteni. Működése keretébe von minden nyomdász-közügyet; azokat megvitatja, egységes véleményt mond fölöttük. — Különös figyelemmel kíséri a nyomdászok társadalmi életét, legfőképen egyleti életét; törekedni fog ezeknek ügybuzgó

tagokat képezni, s érdekeltségüket a fölmerülő kérdésekbe bevonni. — Havonként szak- és társadalmi kérdésekkel foglalkozó fölolvadásokat rendez, s egyéb a szakkiképzést elősegítő módok és eszközök által törekszik a magyar szellemnek mentől szélesebb tért nyitni. — Azok részére, kiket az ily komoly dolgokkai folytonos foglalkozás kifáraszt, a kör időközönként hasznossal párosult kedélyességet is nyújt és pedig szavalások, műkedvelői előadások, dalok és egyéb hasonló kedélyes előadások által.

Ime, egy egész sorozata a kör céljait előmozdító eszközöknek. Nem tehetjük föl, hogy t. Szaktársaink között egy is akadna, ki ezek célirányosságát ne ismerné el. Meg vagyunk győződve, hogy a «Budapesti könyvnyomdászok társas-köre» t. szaktársaink részéről kedvező fogadtatásban fog részesülni, s ezen meggyőződésben kérjük Önöket, szíveskedjenek tagjaink létszámát — mely rövid, három havi nyilvános működése alatt 200-on felülire emelkedett — belépések által növelni, s tömeges részvétel által a kört támogatni.

A kör nem kívánja, mint más egyletek és dalkörök, tagjainak nagymérvű anyagi áldozata útján gyarapítani tőkét: s ezért a belépni óhajtóktól beíratási illetéket nem vesz, a havi 20 krnyi járulék alig észrevehető áldozat. — Ez is bizonyíték arra, hogy *a kör nem anyagi, hanem erkölcsi támogatásra szorítkozik.*

Tagadhatatlan, hogy a Társaskör erélyes föllépése, akadályt nem ismerő serény munkája a budapesti könyvnyomdászok minden rétegében fölpezsdülést szült. Az addig lanyha érdeklődést az egylet ügyei iránt fölkorbácsolta a tettere kész uj szövetség minden legkisebb ténye.

Ha egyebet nem tett volna a Társaskör, mint buzdította és törekvéseikben elősegítette a tollfor-

gató és hozzáértő szaktársakat, hogy szakmájokkal irodalmilag is foglalkozzanak, uttörők legyenek a *magyar szakirodalom* megteremtésében, már ezzel is maradandó érdemeket mutathatna föl: hisz a «Nyomdászok Közlönye», az «Évkönyv», a «Magyar Nyomdászat», a «Grafikai Szemle» mind e kör alapítása után, az innen nyert buzdítás, de sőt fölkarolás alapján keletkeztek és a kör keletkezése előtt fönnállott egyetlen irodalmi vállalat, a «Typographia» is gyökeres átalakulásnak lett célpontja.

De a Társaskör a technikai képességek fokozása, a lappangó tehetségek föl kutatása tekintetében is sokat tett. Technikai pályázatai életre hívtak sok jó eszmét és fogékonyrá tettek, küzdelemre edzetek nem egy addig visszavonult kiváló szakerőnket. Alkalmas küzdporondjává lett sok igazi tehetség nemes vetélkedésének.

Megtett a kör alakulása első pillanatától fogva minden töle telhetőt, hogy a magyar nyomdászat ne nélkülözze a nyugat szép sikerü vívmányait: kifejldött szakirodalmat, *nemzeti irányú műizlést*. Hisz még a nemzeti irányú nyomdászati styl megfejtsére is hirdetett pályázatot és ha most nem, jövőre vagy a jövőben bizonyára meg is teremti a magyar nyomdászati stylt, mert nincs akadály, a melyet ez a kör leküzdeni ne birna.

Hogy mindezeket elérhette és ma ezek nyomdokain sikereket mutathat föl a Kör, egy másik nagy és szerfölkött nehéz föladat teljesítésének köszönheti: a czéltudatos magyarosításnak.

A ki az 1882-ik év előtti germanismusnak Budapestén, a nyomdászok között, ismerője volt, bizvást meddőnek hihette a Kör törekvéseit mindaddig, míg meg nem barátkoztattuk a nyomdászok zömét azzal a jogos érvel, hogy hazai szakirodalmunkat, hazai szaktechnikánkat nemzeti irányban fejleszteni csak magyar *érzéssel*, magyar izléssel és magyaros törekvésekkel lehet.

Ma túl vagyunk e kérdésen. A főváros nyomdászága egy szívvel-lélekkel magyar és nincs hang, a mely a Kör ebbeli érdemét elvitatni képes volna.

Igaz, hogy az 1882-ben fönnállott egyetlen intézményünk, az egylet is czélpontja volt a Kör magyarosító törekvéseinek; évek sora kellett hozzá, míg minden irányban leküzdhattuk a Kör és az ott működő egyének ellen fölhozott vádak és gyanúsítások által fölkorbácsolt szenvedélyeket. Győzött a jobb és mi emelt fővel mondhatjuk, hogy a mai élénk egyleti és társadalmi élet a Társaskör műve, az országos egylet kitűnő szervezete is a Társaskör műve, mert egyrészt a tiz év előtt fölébresztett érdeklődést az egyleti és közügyi élet iránt a Kör mindenkor ébren tartotta, másrészt az országos egylet szervezési munkálatainál sok megfogadni valót juttatott az előkészítők gyelmébe.

A kör működése két irányban, és pedig 1-ször szakmáfejlesztési, 2-szor társadalmi irányban nyert megoldást.

A szakmafejlesztés keretébe tartoztak eredettől fogva: *a)* a szakkérdések, *b)* a fölolvadások, *c)* az irodalmi vállalatok, *d)* a pályázatok, *e)* a versenyek, *f)* a kiállítások. Ezek gondozása a szakbizottság munkakörébe tartozott.

A társadalmi irány: *a)* vitatárgyakból, *b)* egyleti és társadalmi közügyek szellőztetéséből, *c)* ünnepélyek, *d)* multságok rendezéséből állott; ez utóbbiakban a vigalmi bizottság járt el, teljes erővel felelve meg az alapszabályok ama célzatainak, hogy a magyar nyelvet meg kell kedveltetni az idegen ajkuakkal. A Kör összejövetelei, multságai tiszta magyar műsoraikkal mindig kellemes találkozói voltak a magyar szaktársak idegen ajku vendégeinek.

a) A szakkérdések. Hogy a tollforgató szaktársaknak fölolvadások és értekezések tartásához eszmét adjon a Kör, a szakkérdések intézményét honosította meg már 1882-ben. Bizonyságául annak, mily sok jó eszme kerül ez uton tárgyalás alá, ide iktatjuk a tiz év alatt megfejtésre benyújtott szakkérdéseket, számszerint harminczat, a melyek közül alig egy-kettő maradt megfejtetlenül.

Heti lapoknál, melyeknek minden hét egy meghatározott napján kell megjelenniök, a számadás pedig átlagos, ha esetleg közbeeső ünnepnapon rajtok dolgozni kell, az ünnepnapi kárpótlás követelhető-e? (1882.)

Fejtsék meg, hogy mik a mű (Werk) szedés kizárásánál követendő szabályok? (1882.)

Fejtsék meg, mik a szedő teendői a compress-művek szedésére és tördelésére vonatkozólag, különös tekintettel a különböző beosztásokra? (1883.)

Mik a hírlaphírdetés-szedések gyakorlati és elméleti szabályai? (1883.)

Hozassék szabály arra nézve, hogy felülről lefelé vagy alulról fölfelé olvashatóan szedessék-e a könyvgerincz? (1884.)

Helyes-e a boríték hátsó lapján alkalmazni az impressumot, s ha igen, mily alakban szedendő az leghelyesebben? (1884.)

Tanulmányoztassék a jövő ülésig a «Pesti Hirlap»-nál előfordult eset. (1884.)

Ajánlatos-e a könyveknél és folyóiratoknál a kezdőbetűk (initialék) alkalmazása és ha initiale alkalmaztatik, szükséges-e ott a cím is? (1884.)

Miféle eljárás követendő akkor, ha a széljegyzetek (Marginalien) közül egy úgy esne a kolumna végére, hogy például a hat sorból álló széljegyzetből a kolumnára csak három sor férne? (1884.)

Okvetlenül szükséges-e az aláírásokat a sor elején vagy végén valamivel behúzni vagy kizárni? (1884.)

A jegyzeteknél előforduló csillag (*) jel, hogy van helyesen használva: ha zárjel van melléje szedve vagy a nélkül? valamint a jegyzetet megelőzőleg linea szedendő-e vagy csak üres sor teendő? (1884.)

Ha valamely munka pl. ciceróból van szedve, tehát az előforduló jegyzetek petitből szedendők; de ha ezen petit jegyzetben ismét jön elő jegyzet, helyes-e ezt is petitből szedni, vagy jobb nonpareilleből? (1884.)

Ha egy cím egészen versalisból van szedve, ez esetben például «Dr»-nál az r betűt lehet-e currentből szedni? (1884.)

Helyes-e a kolumna-számok alul való alkalmazása? Vagyis díszesebb műveknél miért szedetik a lapszám az oldal lábára? (1884.)

Minő művekben használjuk leginkább a fejezetbetűket? (Kapitälchen.) (1885.)

Mik a hangjegyszedés alapelvei és mily irány követendő annak kivitelénél? (1885.)

Bíráltassanak meg a népirodalmi termékek technikai előállítása. (1885.)

Írassék értekezés arról, hogy mik a rézlineák kezelésének szabályai. (1886.)

Szabad-e a cursiv sorokat ritkitani s megengedhető-e, hogy a cursivból versalis sorok szedessenek? (1888.)

Az idézőjelek használatánál, ha az idézet előtt kettőspont van és az idézett szöveg, teljes mondatot képezvén, ponttal végződik, e pont az idézőjel után vagy elébe lesz-e teendő? (1888.)

Lehet-e és szabad-e a mediaeval szöveg közé antiqua számokat használni s minő esetben engedhető ez meg? (1889.)

Mit értünk magyar styl alatt, különösen a magyar nyomdászat terén mivel lehetne azt kifejezni? (1889.)

A «Magyar Nyomdászat»-ban «magyar cursiv» elnevezés alatt használatos írás mediaeval jellegű-e vagy nem? (1889.)

Az idézőjelek egymás alá való szedésénél, például árjegyzékeknél vagy hasonló munkáknál, hol egyes tárgyak megnevezése többször fordul elő és ezt idézőjellel teljesítjük, minő eljárás követendő? (1889.)

Szedő-árszabályunk 9. pontja így hangzik: Táblázatos szedés vonalakkal vagy a nélkül, kétszeresen számítandó s az árszabály magyarázatára készített szabályzatban e pont még homályosabban van körülírva; hogy kell e pontot értelmezni? (1890.)

Szükséges-e, hogy az accidenz-szedő, a midőn valamely munkát több színben való nyomásra tervez, a színeket már szedés közben maga állapítsa meg? (1890.)

A kilövés helyességeért a szedő vagy pedig a gépmester felelős? Tartozik-e a gépmester a nyomandó szedés helyessége felől tudomást szerezni? (1890.)

Tekintve a szedő és a kezére bízott munka előnyét, mi mutatkozik célszerűbbnek: ha van az üzletben állandó föltisztogató vagy maga a szedő szerzi-e be magának a szükséges anyagot? (1891.)

Helyes-e a német és osztrák betüöntödékből kikerült milliméter jeleket a magyar métermázsa jelzésére használni? (1891.)

Ha egy műben, hol széljegyzetek fordulnak elő, az egyik oldalon úgy találna esni a széljegyzethez tartó bekezdés, hogy alul csak két sor maradna, míg a széljegyzet 5–6 sorból áll, szabad-e a széljegyzetet megtörni és átvinni a másik oldalra? (1892.)

b) A fölolvasások. Habár volt olyan fölolvasás is, a mely társadalmi kérdéssel foglalkozott, a túlnyomó része mégis technikai kérdést tárgyalt. Részben feleletet és egyuttal tanulmányt a benyújtott szakkérdésekre, részben önálló szakvéleményt. A Kör tiz évi fönnállása alatt 10 rendes évi és 2 rendkívüli közgyűlést, 54 havi fölolvasó és vitaülést tartott, a melyeken az itt következő 45 szakférfi, a szintén itt közölt 107 értekezést általánosan nagyszámu hallgatóság előtt olvasta föl:

Acs Mihály: Látogatások egy nagynevű botfaragónál. 1884. — A magyar nyomdászat első századáról. 1886. — Az önképző-egylet és «Typographia» történetéről. 1888. — A sajtó munkásainak a szabadsajtóról. 1888. — Humor az ólomporban. 1889. — Viszontagságos könyvcsinálás. 1891. — Márczius tizenötödike. 1892.

A—d J.: A nyomdász természetrajzához. 1889.

Bauer J. M.: A nyomdai betű- és anyag-rak-tárak berendezéséről. 1891.

Bendtner József: Kleinmann Frigyes emlékezete. 1892.

Csató Zsigmond: Hadat a «styl» ellen! 1888.

Darula Arnold: Antiqua számok a mediaeval szövegben. 1889.

Darvas Adolf: Átszámítási táblázatok. 1889. — A «szakköréről». 1890.

Durmits Imre: A cursiv betűk alkalmazásáról. 1888.

Feuerlöschér Ármin: A kezdőbetűkről (initialék). 1884.

Firtinger Károly: A socialismusról, összefüggésben a nemzetiségi kérdéssel. 1883. — A párisi sajtó a francia forradalom idejében. 1883. — Az ipartörvény módosításáról. 1883. — A békéltető bíróságok szerepéről a munkás-mozgalmakban. 1886. — Az egyesület negyedszázados főnnállásának története című munkáról. 1887. — Saphir M. G.: Az első párisi világtárlat alkalmából 1855-ben. 1890. — Két régebbi pesti nyomda története. 1892.

Fuchs Zsigmond: A késmetszésről. 1891.

Gelberger Mihály: A naptárakról. 1888. — A bécsi jubileumi iparkiállításon tapasztaltakról. 1888. — A hirdetésekéről. 1889. — Jelentés a tagsági jegy pályázat eredményéről. 1890. — Titkári jelentés a Szakkör X. évi működéséről. 1892.

Gelléri Mihály: Photographiák és typusok a nyomdászéletről. 1882. — A sajtóhibákról. 1884., 1885., 1886., 1887., 1888., 1889., 1890. — Emlékezés régiekre. 1885. — A magyar népirodalomról. 1890. — A nyomdai festék gyártása Magyarországon. 1890. — Nyomdásztanoncok szakiskolája 1891.

Gelléri Miksa: A sajtószabadságról tekintettel a könyvnyomdászatra. 1891.

Gottesz Gyula: A hangjegyszedésről. 1886.

Griesz Ede: A műszedés kizárásánál követendő szabályok. 1883. — A szedő teendői a könyvek szedése és tördelésére vonatkozólag. 1884.

Grócz Ernő: A szedőgépről. 1891.

Gyöngyösi Sándor: A «Pesti Hirlap»-nál előfordult esetről. 1884.

Haraszthy József: A hirlapirodalomról. 1892.

Heller Ignác: A disznaptárakról. 1891., 1892.

Hódy Soma: Lehet-e a munkás jó hazafi? 1883.

Imreh Sándor: Mulhatlanul szükséges-e a kötjelek használata a szóelválasztásoknál? 1889. — Visszaemlékezések. 1892.

Katits Antal: Katona-életemből. 1886., 1887.

Kleinmann Frigyes: Az impressiumról. 1884. — Hivatás, szakképzettség, műveltség. 1886. — ABC szedők számára. 1887. — Jelentés a fali naptár szedésre hirdetett pályázatról. 1888. — Jelentés a díszoklevélpályázatról. 1889.

Kovács Károly: A rövidítésekről. 1890.

Krause József: A gépek tisztántartása és fölszerelése. 1888.

Dr. Krejcsy Rezső: A gyárfelügyelőség eredete, célja és az iparhatósági megbízottak teendői. 1887.

Láng József: Nemzetiséghez való ragaszkodásunkról. 1883. — A bennünket érdeklő fölolvadásokról. 1883. — Tanulmány a könyvgerinczről. 1884. — Elmélkedések márczius 15-éről a mi szempontunkból. 1885. — A rövidítésekről. 1885. —

Jelentés a levélfejszedésre vonatkozó pályaművekről. 1887. — A bécsi jubileumi iparkiállításon tapasztalatról. 1888. — Czensura és sajtószabadság. 1889. — Külföldi szakegyletek és körünk reformálása 1890. — Titkári jelentések a Kör I—VIII. évi működéséről. 1883—1890.

Melíszér Ernő: Az írásjegyek alkalmazásáról. 1888.

Németh Lajos: A könyvek szedése és tördeléséről. 1889.

Névtelen: A betüöntésről. 1887.

Noviczky László Napoleon: A chinai nyomdászatról. 1886.

Plachy Lajos: Korszerű mozgalmak. 1884.

Pusztai Ferencz: Könyvczimék története és szedéséről. 1882. — A táblázatos szedésről. 1883.

Schwind Béla: Titkári jelentés a Szakkör IX. évi működéséről. 1891.

Sebők Lipót: Széljegyzetokről (Marginalien). 1884.

Somos Árpád: Nyelvünk sajátosságairól. 1892.

Szabó Elek: A betűszekrényekről. 1890.

Szabó Dezső: Az aláírásokról. 1885. — Régibb és újabb hirlapokról. 1887. — Két fontos írásjelről. 1889. — Jelentés a magyar styl kézikönyvére hirdetett pályázatról. 1892.

Szemethy Géza: Az oldalszámokról. 1885. — Az ábrák elhelyezéséről. 1885. — Jelentés a hangjegyzedés mikéntjére hirdetett pályázat eredményéről. 1886. — A hirdetésszedésről. 1887.

Szvoboda István: Szakbirálat egy árjegyzék szedése és nyomtatása fölött. 1888.

Tanay József: Egy nyomdász életéből. 1885. —
Elmélkedés a 48-iki eseményekről. 1892.

Tóth Ferencz: A jegyzetekről. 1884.

W.: A könyvek diszitéséről. 1890.

Wesztvaleyits Antal: Egy szakkérdés a több színben való nyomásról. 1890.

c) *As irodalmi vállalatok*. A Társaskörnek, mint a szakmáját irodalmilag művelni és fejleszteni hivatott testületnek gondoskodnia kellett arról, hogy elveit, törekvéseit és százféle intézkedéseit, határozatait valamilyen úton nyomtatásban is elterjessze és érvényre juttassa.

A Kör alakulása idején fönnállott egyetlen irodalmi vállalat, a «Typographia» e tekintetben jó szolgálatokat tett volna, ha a szaktársak egy — tagadhatatlanul nagy — része ellentétbe nem helyezkedik a Társaskörrel és nem teszi lehetetlenné a lap támogatását igénybe venni. A Pusztai Ferencz által az anya-egylet választmányában 1882 november 5-ikén fölvetett indítványa, hogy magyarosítsuk meg a «Typographiá»-t, sok időre válaszfalat épített a Kör és a «Typographia» közé s gondoskodnunk kellett alkalmas organumról. *Tanay József*é az érdem, hogy ezzel csakhamar rendbe jöttünk. Az 1882. év november 11-ére a Sebestyén-téri «Csiga» vendéglőbe hítt meg néhány ügybarátot, jobbára társasköri tagokat, «egy kis bizalmas értekezletre». Az értekezlet tárgya az anya-egylet német elemeivel szemben állásfoglalás képezte és bevárandónak határoztuk az anya-egylet tisztujtó közgyűlésének intézkedéseit, attól

tevéen függővé a lapalapítás eszméjét is. Pártunk «bizalmas értekezlete» 1883 május 9-én, *Ács Mihály* elnöklete alatt, a lapalapítás eszméjét fölvetette, és *Aigner József*, *Katits Antal*, *Marich Ágost*, *Szép Mihály* és *Tanay József* szaktársakból alakított ötös bizottság által elvtársakat gyűjtött és már 1883 május 20-án az Osinger-vendéglőbe alakuló-ülést hítt egybe. Mintegy 140-en voltak jelen és egyhangu lelkesedéssel mondták ki a lapkiadó-szövetkezetté való tömörülést. Az előterjesztett szabálytervezetek elfogadása után nyomban megejtették a választást és a szerkesztőbizottságba *Ács Mihály*, *Dadai Géza*, *Griesz Ede*, *Hódy Soma*, *Láng József*, *Pusztai Ferencz*, *Schwind Béla*, *Seper Kajetán* és *Tanay József* szaktársakat választották; ellenőrré *Szabó Dezsőt*, administratorrá *Katits Antalt*, segédeivé *Aigner Józsefet* és *Grebencz Lajost*. A bizottság a maga kebeléből szerkesztőül *Pusztai Ferenczet*, elnökül *Dadai Gézát* és jegyzőül *Griesz Edét* választotta meg.

A lap címe «Nyomdászok Közlönye» volt; dícséretére válik úgy a föntartó szövetkezetnek, mint a szerkesztő-bizottságnak és a nyomtató Franklin-társulatnak. Ez volt az első nagyobb szabású magyar szakirodalmi termék, a melyet ha nem is a Társaskör adott ki, de annak lelkes pártfogásával egy-úgyanazon férfiak látták el szellemi anyaggal.

Innen van, hogy a Kör 1883 junius 24-iki rendes évi közgyűlése már hivatalos lapjává tette a «Nyomdászok Közlönye»-ét és föl kérte annak szerkesztőjét, hogy szenteljen a Körnek egy állandó

rovatot. A kör tagjai e kapcsolat folytán nagy úgyszeretettel támogatták a lapot és az 1884 július 16-án visszalépett *Pusztai Ferencz* helyére megválasztott *Ács Mihály* szerkesztő még jobban megszilárdította a lapba vetett bizalmat. Azonban be kellett látni, hogy a Kör és a lapszövetkezet, mint külön testületek, zsibbasztólag hatnak egymásra, ha ugyanazon személyek szolgálják mindakettőt; mozgalom indult meg tehát, hogy a kettőt egyesítsük; bizottságot küldött ki a Kör, mely az alapszabályok célszerű módosítását látta szükségesnek. Már hozzá is fogtak a kívánt módosításhoz, midőn 1885-ben diadalra jutott a «Typographia» megmagyarosítása. A hosszú és heves küzdelemnek véget vetett egy értekezet, lovag Falk Zsigmond elnöklete alatt, melyen mindkét párt elfogadott egy békekötést a «Typographia» megmagyarosítása és a német szövegnek «Gutenberg» cím alatt való melléklése által.

E siker hatása alatt szüntettük meg 1885-ben a «Nyomdászok Közlönyé»-t, habár havi folyóirat minőségében való föntartásának sok lelkes hive volt.

Mint történeti eseményt említem itt meg, hogy a «Nyomdászok Közlönyé»-nek anyagi előnye is Körünkre lett áldásthozóvá. *Ács Mihály* 100 frtnyi és *Pusztai Ferencz* 70 frtnyi szerkesztői tiszteletdíjukat a kör szakirodalmi alapjának megkezdésére adományozták, valamint a fönmaradt 51 frt 67 krt is a *szövetkezet* ennek az alapnak juttatta és ezzel képessé tették rá körünket, hogy irodalmi vállalatok kiadását megkezdhesse.

A «Nyomdászok Közlönye» utolsó száma 1885 július 1-jén jelent meg. Ettől fogva ismét a «Typographia» volt a Kör hivatalos lapja.

Igaz ugyan, hogy csak kevés ideig élveztük a békét, mert a «Typographia» 1886-ban Körünk és egyes személyei ellen kiméletlen támadásokat indított, a mi 1888-ban már annyira tarthatatlanná vált, hogy a Kör tagjai a Pusztai Ferencz által 1888-ban megindított «*Magyar Nyomdászat*»-ot keresték föl dolgozataikkal, a miért a «Typographia» szerkesztője a Kör hivatalos közleményeinek közlését is megtagadta és e miatt egy darabig körlevelek útján kellett a tagokkal érintkeznünk. Ez ellen a választmánynál elégtételt nyertünk, mert pár havi időköz után utasították a szerkesztőt, hogy a Kör közleményeinek helyet adjon s csak azt kötötték ki, hogy a fölolvadások, a mennyire lehet, a «Typographia»-ban tétessenek közzé.

Már az 1888-iki események behatása alatt határozta el a Kör elvben, hogy a szakma fokozottabb művelésére ingyen szaklap adassék a tagoknak. E terv azonban a létrejött újabb egyesség miatt abban maradt, de már 1890-ben, a midőn a Kör elhatározta, hogy anya-egyleti ügygyel nem foglalkozik, szükséges volt ingyenes lapról gondoskodni. A választmány tehát kieszközölte, hogy a Kör *Pusztai Ferencz* «*Magyar Nyomdászat*» című lapját adhatta tagjainak. De mert egyrészt a lap ily módon sokba került a Körnek (tagonként 2 frt), másrészt a tagok az akkor fölmerült ármozgalomban való magatar-

tásáért a szerkesztő iránt elhidegültek és maga a szerkesztő is a viszony megszüntetését hangoztatta, az összeköttetés 1890 deczember végével megszűnt és elérte a Kör régi vágyai legfőbbikét: alapított saját kiadványu lapot, a «Grafikai Szemlé»-t.

Az «Évkönyv», melynek első évfolyamát *Tanay József* szaktársunk, Ács Mihály, Bauer J. M., Firtinger Károly és Pusztai Ferencz szaktársak közreműködésével szép erkölcsi sikerrel szerkesztett és adott ki, három évi pihentetés után, a Társaskör kiadásában nyert folytatást. Az 1886 junius 24-én tartott évi közgyűlés határozta el a kiadás átvételét. A szakbizottság Ács Mihályt nyerte meg szerkesztőnek, a ki négy éven át évről-évre tökéletesebb kézi-könyvet adott tagjaink és a szakközönség kezébe. Azonban gyöngélkedés miatt visszalépett és az 1891. és 1892. évi 6. és 7. folyamot Kleinmann Frigyes szerkesztette, mondani is fölösleges, hogy az Ács Mihály által megkezdett alapon. Az elért szép erkölcsi siker mellett — a mit legjobban bizonyít, hogy az anyaegylet által 1890-ben és 1891-ben kiadott másik vállalat ártalmunkra nem lehetett — jókora anyagi siker koronázta a vállalatot. Mindjárt az első évben 227 frt 19 kr tiszta hasznot tudtunk fölmutatni, úgy hogy 50 frtot az árszabálybizottságnak adhattunk és a többivel a Társaskör irodalmi alapját gyarapíthattuk. Azóta nincs év, hogy a mérleg haszonnal ne zárulna, pedig az évkönyv most már a Kör rendes tagjainak ingyen jár, előfizetők pedig 60 krért szerezhetik meg.

Oly kedvezmény, melyet más egyesület aligha volna képes megadni. A Kleinmann Frigyes halálával gazdátlanná vált szerkesztői állás *Szabó Dezső* szak-társunkra jutott örökségbe.

d) **Pályázatok.** A Társaskör fönállása alatt hat pályázatot hirdetett, a melyek közül a legutolsó, a magyar stýle vonatkozó, egyelőre meddőnek bizonyult. 1. Az első pályázat 1886-ban a *hang-jegyszedés mikéntjére* volt hirdetve és mint legjobb, Gottesz Gyula nyerte el az 5 arany pályadíjat. 2. A második pályázat a kör szükségletére szánt *levélfej szedésére* szólt 1 drb arany jutalommal és 1887 júniusban Wesztwalevits Antal vívta ki a győzelmet. 3. A harmadik pályázat 1888-ban *fali naptár* szedésére volt hirdetve és a 3 arany első díjat Schweiger Nándor, az 1 arany második díjat Spitz Adolf nyerte el. 4. A legnehezebb föladat a *díszoklevélre* hirdetett pályázat volt 1889-ben. A többször meghosszabbított pályázati határidő daczára csak három mű érkezett, de mind a három jutalmat is kapott. A győztes Kalhanek Nándor 5 arany, a második Spitz Adolf 3 arany, végül Krumpek Sándor és Patkó Imre győri szaktársak dícsérő-oklevél kitüntetését nyertek. A díszoklevelet a Kör tiszteletbeli tagjai számára azonnal ki is nyomattuk. 5. A kör használatára szükséges *tagsági jegy* szedésére és nyomására 1890-ben hirdetett pályázat mindkét díját: az első 5 arany és második 2 arany pályadíjat Wesztwalevits Antal nyerte el. Götz József munkája nyilvános dícséretet érdemelt.

6. Az 1890. évi november 30-án tartott havi ülés monumentális pályázat hirdetését emelte határozattá; Láng József indítványára ugyanis kimondta, hogy a Kör tíz évi fönállásának emlékére pályázatot hirdet a *magyar nyomdászati styl kézi könyvére*, 25 arany pályadíjjal. Az 1891 január 1-jén hirdetett pályázatra ugyanez év november 30-áig egy pályamű érkezett s miután a kívánt föltételeknek nem felelt meg, az 1892 július 10-én tartott közgyűlés egyelőre pihentetni határozta az ügyet. Az idő megérleli az eszmét.

e) *Verseny*. Eddigélé csak egyet rendezett a kör: 1890 márczius 16-án a szabadsajtó megünneplésének emlékére, lovag Falk Zsigmond védnöksége alatt, a «Pesti könyvnyomda részvénytársaság» nyomdahelyiségében *szedésversenyt*. A lélekemelő versenyen tizenkét szedő kelt harcra, ki-ki a saját üzlete szekrényéből és szedőeszközével. A verseny délután 2 órától 5-ig, tehát 3 órán át tartott. Első győztes lett Meliszer Ernő, 2-ik Link József, 3-ik Benjáts Sándor, 4-ik Einczig József, 5-ik Lustig Lajos, aztán következtek Sprenczl Károly, Preusz Jakab, Lippert István, Neumann Mór, Genda Antal, Lipp Károly és Pataky István. Az elért szép erkölcsi sikeren kívül a szedésverseny 40 frt 95 krt jövedelmezett, a mely összeget az árszabály-bizottsághoz tettük át. A szedésversenyről különben emlékfűzetet készített a «Pesti könyvnyomda részvénytársaság», míg Szabó Elek a versenyanyag fölhasználásával tanulmányt írt a magyar szedő-szekrényről.

f) **Kiállítások.** Kisebb kiállítás számba mentek a technikai pályamunkák, a melyeket az eredmény kihirdetése után mindig közszemlére tettünk.

Nagyszabású kiállítás volt az 1887 márcz. 13-án, az anya-egylet nagytermében megnyitott *hírlapkiállítás*, melyet a Társaskör 1848 márczius 15-ikének 39-ik évfordulója megünneplésére rendezett. A több mint 600 magyar hírlapból álló kiállítást igen sűrűn látogatták. A Társaskör bizalmi férfiai kalauzolták a közönséget s adtak fölvilágosításokat az érdeklődőknek a kiállítás jelentőségéről. — Egy hét mulva beállott a rombolás munkája. A kiállítás eredményét s tanulságait Szabó Dezső az 1888-ra kiadott Évkönyv számára dolgozta föl. Egyébként pedig az egész gyűjteményt ifj. Falk Zsigmondnak ajándékoztuk, a ki nagybecsű, régibb kora hírlapjainak kiállításával működött közre a siker kivívásában. — A kiadás összege 105 frt 31 kr volt.

g) **A vitatárgyak** anya-egyleti, köztársadalmi, szakmabeli, valamint saját vitán alapuló ügyek szelöltetésével, véleményezésével és megoldásával foglalatoskodtak.

Mindjárt a működés első évében, mint már leirtuk, 1882-ben melegen karolta föl a Kör Pusztai Ferencz «*Typographia*»-magyarosító indítványát és mindvégig kitartott, míg csak 1885 márczius 15-én, a szabadsajtó emléknapiján, győzelemre segítette. Befolyt az anya-egylet tisztújító választásába is és a kisebbségben maradás után a «*Nyomdászok Közlönye*» megalapításába.

Az országos-egylet eszméjét is e Kör karolta föl és első ismertette szélesebb körökben. Véleményeket nyilvánított és nagy segítségére volt az előkészítő bizottságnak.

Az 1885-iki ármozgalom alkalmával élénk mozgalmat indított a Kör a gyűjtések fokozására. Azóta az árszabálybizottságok, míg alapszabályaink ezt engedték, a Kör hathatós támogatásában részesültek.

Foglalkozott az időnkint egybehívott anya-egyleti közgyűlések napirendjével s véleményt nyilvánított a tagok tájékoztatására. Ez már az első időkben oly izgalmakat keltett, hogy képtelennél képtelenebb vádakatk kezdtek fölhozni a Kör ellen. Ugy hogy például az 1883 október 7-én tartott havi ülésünkön Tanay József elnök erélyesen kelt ki a Kör ellen indított hajsza miatt: teljes megvetéssel és fölháborodással utasította vissza az antiszemizmus vádját. Pedig a Kört minden cselekvésénél teljesen az az elv vezette, a melynek Ács Mihály 1886 június 24-én, a negyedik évváró közgyűlésen adott kifejezést: «Három alapelv szem előtt tartása mellett a Körnek alapszabályaiba iktatott céljai mindinkább valósulni fognak: 1. A Kör intézkedéseit sohasem a személyes hiuság, hanem az általános cél, a közösügy igaz munkálása jellemezze, tetteiben ügyet és nem személyt kell tekinteni. 2. Valamint a legműveltebb nemzetek, hol az ipar és így a nyomdaipar is kifejlődött, ragaszkodnak nemzetiségükhöz, úgy nekünk sem szabad a nemzeti alapot elhagyni. 3. Körünk mindenkor az anya-egylet általános ér-

dekü ügyeit meg kell hogy vitassa, tökéletesbitse s az az ügy eldöntését a közjó és az igazság által kívánt módon vigye keresztül.»

Sajnos, körünk ellenesei ezt nem így fogták föl és épen Ács Mihály volt kénytelen egy év mulva az elnöki székről megjegyezni, hogy körünk sok vizzálynak és zaklatásnak volt kitéve, épen oly oldalról, a honnan támogatás járta volna. «Támadóink» ugymond «vagy nem ismerik célunkat, vagy irigylük körünk sikereit». Akármint volt, az elismerés egyszer mégis csak fölc sillámlott. Az 1887. év május havában átiratilag hívta föl az anya-egylet választmánya Körünket, hogy megszünve külön testület lenni, alkossuk az anya-egylet önképző-bizottságát. Erre válaszuk az volt, hogy mindaddig, míg a Kör fölösleges voltáról meg nem győződünk, a Kört tovább is föntartjuk.

E válaszukra aztán fokozottabb lett a hajsza Körünk egyes személyei ellen; úgy hogy elvégre is szükségessé vált, hogy a kortesvilág üzelmei, a személyes harcz elől kitérjünk. És az 1889 ápril 14-én hozott határozat értelmében nem foglalkoztunk anyaegyleti ügyekkel. Ehhez képest meg is változtattuk az alapszabályainkat, kizárólagos szakkörre való átalakulásra.

Itt adjuk a Kör ülésein hozott elvi jelentőségű határozatokat, történetük sorrendjében:

1. Hetilapoknál, melyeknek minden hét egy meghatározott napján kell megjelenniök, a számadás pedig átlagos, ha esetleg közbeeső ünnepnapon rajtok dolgozni kell, az

ünnepnapi kárpótlás követelhető-e? — Az esetben követelhető csak kárpótlás, ha a lap szedői ily értelműleg egyezkedtek a munkaadóval. 1882.

2. A «Typographia» megmagyarosításának eszméjét Pusztai Ferencz az anya-egylet 1882 nov. 5-iki választmányi ülésén vetette föl. A Kör e tárgyban a következő határozatot hozta: A mai napon tartott rendkívüli ülés kimondja, hogy a «Typographia» megmagyarosításának eszméjét pártolja és elvárja tagjaitól, hogy azt úgy szóval, mint tettel támogatni fogják. A szaktársak fölvilágosítására buzdító körlevelek bocsátandók közre. 1882.

3. Nemzetiséghez való ragaszkodásunkról értekezett Láng József és vita tárgyává tette, hogy befolyjon-e a Kör, hogy a magyar szellemnek ott is tért nyisson, az anya-egylet tisztujtó választásába. — Jelölnévsor kibocsátására Gyöngyösi Sándor, Heller Ignác, Hódy Soma, Katits Antal, Krausz Károly, Marich Ágoston, Pusztai Ferencz választattak meg. 1883.

4. A socialismusról Firtinger Károly értekezésében azt állította, hogy a munkás nemzetiségéhez hű lehet, a nélkül, hogy a socialismus alapelveit vele sérthetné. Kaczander Gyula ellenvéleménye szerint a munkás, épen mint a munka, internationalis kell, hogy legyen. — Az ülés kimondta, hogy a munkás lehet egyuttal nemzetiségéhez hű hazafi, a nélkül hogy vele a munkásérdekeknek ártalmára lehetne, tehát Firtinger álláspontját fogadta el. 1883.

5. Az 1883 ápril 8-án végbement anya-egyleti tisztujtó közgyűlést megelőzőleg, annak napirendjét a Kör pontonkint letárgyalta és heves vita után elfogadta az előzőleg kiküldött hetes bizottság javaslatait: 1. A «Typographiá»-t nem lehet az egylet választmányától függetlenné tenni; 2. elfogadtatik a hazafias elemekből egybeállított jelölnévsor; 3. A betegsegélynek 90 krról 1 frtra emelése indítványozandó; 4. Steiner Adolf számvivő fizetése 100 frttal emelendő; 5. A Kör határozata minél nagyobb körben ismeretetendő. 1883.

6. A kérdés fölött, hogy a fekvő könyvgerinczfőiratok alulról fölfelé, vagy fölülről lefelé való olvasásra készítenődők, nagyobb vita fejlődött. Láng József értekezésében a fölülről lefelé, míg Hódy Soma az alulról fölfelé való alkalmazás mellett nyilatkoztak. — Az ülés pár szónyi többséggel a fekvő könyvgerinczek alulról fölfelé készítését fogadja el, de mielőtt a véleményt végérvényesnek nyilvánítaná, Láng József indítványára megbizsa a választmányt, hogy e kérdést a lipcei «Typographische Gesellschaft»-nál is vita tárgyává tegye. 1884.

7. Miután a «Nyomdászok Közlönye» szövetkezete kizárólag pártcélokra alakult és a kör tagjait szolgálja, az anyaegylet küszöbén volt évi közgyűlésébe a kör nem kívánt befolyjni. 1884.

8. A «Nyomdászok Közlönye»-nek szövetkezete és a Társaskör egy és ugyanazon férfiak foglalkoztatásával bénítólag hatottak egymásra; egyesülésük keresztülvitelével Ács Mihály, Dadai Géza, Láng József, Darvas Adolf, Feuerlöschér Ármin, Plachy Lajos és Ruzicska Gyula bizattak meg. 1884.

9. Az anyaegylet önképző-osztálya ülést hívott egybe az egylet országossá tevésének megbeszélése céljából. A tagok buzditása emelkedik határozattá. 1884.

10. Az anyaegylet országossá tevésével foglalkozva, nagy vita után kimondja az ülés 1. hogy az érintett egylet országossá tételét jelenleg csak úgy véli elérhetőnek, ha az egyelőre csak a rokkant-, özvegy- és árvaalapra terjesztetik ki, a többi ágak idővel, esetről-esetre központosíttassanak; 2. az anyaegylet választmánya fölhivatik, hogy e tárgyban mielőbb közgyűlést hívjon egybe, melyen végleg megállapodás éretnék el. 1884.

11. A «Nyomdászok Közlönye» szövetkezetével való egyesülés lehetővé tételére az alapszabályok kellő módosítása válván szükségessé, ennek intézésére Darvas Adolf, Griesz Ede, Hirschenhauser Rezső és Karácson Aladár küldettek ki. 1884.

12. Az ülés határozottan ellenezte az «Egyetértés»-dalkörnek az anyaegylet által való szubvencionálását. 1884.

13. Kérdés merült fel, hogy a segélyző-egylet bevételeinek biztosítására nem lehetne-e a nyomdatulajdonosokat a kötelező hozzájárulásra kényszeríteni? Hosszabb vita után a Kör az illetékes miniszterium megkérdezését határozta el. De hogy az ügy annál biztosabb megoldást nyerjen, lovag Falk Zsigmondot, mint az anya-egylet elnökét, határozta az ülés fölkérendőnek a válasz kieszközlésére. — Lovag Falk Zsigmond az ipar- és kereskedelemügyi miniszter következő válaszáról értesíti körünket: «A munkaadókat a segédek segélyegyletbe való befizetésre kényszeríteni az ipartörvény nem ad jogot a miniszternek.» 1884.

14. Az anya-egylet 1884 október 19-én tartandó rendkívüli közgyűléséhez, az országos egylet előmunkálására kiküldendő bizottságba a Kör részéről a Kör következő tagjai jelöltettek: Darvas Adolf, Feuerlöschér Ármin, Firtinger Károly, Láng József, Lipp Károly, Márián György, Pick (most Pető) Lipót, Sitte József, Strauch Alajos, Ruzicska Gyula és Zaka Lajos. (E jelöltnévsor győzött, csak Feuerlöschér helyett Leitner Pál jutott a bizottságba.) 1884.

15. Az anya-egylet 1885 márcz. 15-én tartandó rendes évi közgyűlési napirendje letárgyalatván, a következők fordultak elő: 1. Az országos egyletet előmunkáló 11-es bizottság lassu, fokozatos munkálkodásáról szóló jelentését tudomásul veszik; 2. a választásokba a Kör nem foly be; 3. a «Typographia» megmagyarosítása iránti indítvány lelkesedéssel pártoltatik és örömmel veszi az ülés tudomásul Pusztai Ferencz ama kijelentését, hogy háromszor megbukott indítványát Fuchs Antal egyértelmű indítványa daczára, nehogy a véletlen esélye miatt az indítvány tárgyalás nélkül maradjon, benyújtja. (A magyarosítás ezuttal már diadalra jutott.) 1885.

16. Az ülés elhatározza, hogy 1848 márczius 15-ének, mint a sajtószabadság kihirdetése napjának évfordulója minden évben megünnepeeltessék.

17. Az 1885 őszén megindított ármozgalom alkalmából Deutsch Albert árszabálybizottsági tag jelentést tett a bi-

zottság munkálatairól. A Kör az elért eredményekért teljes megelégedésének adott kifejezést, a bizottság további működéséhez sikert kívánt, az ország összes nyomdászágához buzdító körlevelet kibocsátani határozta és fölhevta a gépmesterek és nyomók körét, hogy a siker érdekében csatlakozzanak a mozgalomhoz. 1885.

18. Ugyancsak az árszabály-bizottság nevében Darvas Adolf által előterjesztett jelentés helyesléssel találkozott és erélyesebb gyűjtés iránt lón intézkedés téve. 1886.

19. A lipcsei szakkör értesítette Körünket, hogy ott pár év előtt már foglalkoztak a fekvő könyvgerincz alkalmazásmódjával és a Láng-féle álláspontot fogadták el, hogy a gerincz felülről lefelé haladólag szedessék; a lipcsei szakkör egyuttal kölcsönösséget is ajánl. — Vita után a kölcsönösség elfogadtatik. 1886.

20. Az anya-egylet önképző-osztályának bizottsága átiratban szölitotta föl a Kör válaszmányát, hogy legyen az egylet szakbizottsága és szüntesse meg a Kört. — Erre a válaszmány hosszabb vita után következött válaszlta: a Kör örömmel vesz tudomást a megtisztelő bizalomról, de tekintetbe véve, hogy az átirat indokolását szolgáltató közlemények s a Körünkkel szemben következetesen tanusított magatartás nem nyujtanak biztosítékot, hogy Körünk céljai az anya-egylet kebelében csakugyan érvényesülnének: a válaszmány Körünk fönnállását mindaddig szükségesnek tartja, míg a tények azt nem bizonyítják, hogy az anya-egyletben mindazt cultiválják, a mit Körünk. Örömmel nézünk eléje az anya-egylet ebbeli átalakulásának, addig azonban alapszabálysabta működésünket meg nem szüntetjük. 1887.

21. Az országos egylet körüli teendők képezték vita tárgyát s az ülés kimondta, hogy: tekintve, miszerint az egylet tevékenységétől függ az összes hazai szaktársak sorsának előmozdítása: a segélyző szakosztályok által nyujtandó segélyek fokozása mellett az önképző szakosztálynak a vidékre is a lehetőség szerint kötelező föntartását tartja szükségesnek, azon hozzáadással, hogy a tagok kötelezettségeiért

számottevő és a szaktársak összességét érdekeink iránt ébren tartó intézkedések, továbbá a tagok társadalmi életére és művelődésére befolyó kedvezmények nyújtandók. (E határozat átiratban közöltetett az előmunkáló bizottsággal.) 1888.

22. A «Typographia» szerkesztősége Körünk közleményeit nem közölte, sőt egyes személyeket sértegetett, anélkül, hogy a védelemnek helyt adott volna: Grünhut Miksa indítványozza, hogy a Kör havonként kétszer megjelenő szaklapot indítson. Ha az anya-egylet választmányánál tett lépések meddők lennének, a lap indításához a közgyűlés erkölcsi és anyagi támogatást ígér. 1888.

23. Fölmerült a kérdés, hogy az anya-egylet vagyona házépítésbe lenne fektetendő, az ülés nem tartja ezt helyesnek, sőt első szükségletnek tartva, hogy az egylet jelenlegi háza eladassék, megfelelő ház szerzését csakis részvénytársak közösen létesítése alapján tartja eszközölhetőnek. 1889.

24. Az anya-egylet tagjai egy része által a «Typographia» szerkesztőjének a választmánytól függetlenné tevésére irányult mozgalmával szemben a Kör határozata szerint: Szükséges, hogy a választmány és szerkesztő az egylet érdekeit egy véleménynyel istápolják. Kell, hogy a választmány válassza a szerkesztőt olyformán, hogy a szerkesztő-bizottságot az erre legalkalmasabbakból alkossa, kik a maguk kebeléből aztán a legmegfelelőbbet tegyék szerkesztővé. 1889.

25. Nehogy a Kör az anya-egyleti ügyek tárgyalása által félreértésekre, gáncsoskodásra és surlódásokra adjon alkalmat, kijelenti az ülés, hogy az anya-egylet ügyeivel a Kör a lehetőség szerint nem foglalkozik. 1889.

26. Az anya-egylet önképző-osztálya május 1-jének, mint munkásnapnak megünneplésére hívja föl a Kört. — Az ülés kimondja, hogy bár az eszme ellen nem vagyunk, de mert ily ügyek tárgyalásával egy mult évi határozat óta fölhagytunk és különben is tisztán szakkörre átalakulóban vagyunk — véleményt nem nyilváníthatunk. 1890.

27. A Kör választmánya szükségét látta, hogy a technikai irány fokozottabb gyakorlására ingyenes szaklapot adjon

a Kör tagjainak, lépéseket tett, hogy Pusztai Ferencz tiszteletbeli tagnak 1888-ban megindított «Magyar Nyomdászat» című havi folyóiratát kedvezményes áron kaphassa meg annyi példányban, a hány tagja van a Körnek. Az 1890-iki juliusi füzetől fogva járt is az említett lap minden tagnak és a Kör tagonkint 2 frtot fizetett egy évre, a miért a Kör közleményei a lap borítékán jelentek meg. De részben az 1890-ben lezajlott ármozgalom alkalmából megindult azon törekvés miatt, hogy a tagok a «Magyar Nyomdászat»-tal a viszonyt megszüntetni akarták, részben pedig Pusztai Ferencznek az ügyet kicsinylő nyilatkozataiért a választmány 1890 decz. 1-én szaklap indításának tervét fogadta el s nagy vita után, melyben az egész választmány részt vett, elnök Kleinmann Frigyes indítványára a megindítás időpontját 1891 január 1-jére tette és az előmunkálatok megtételével Bauer I. M., Gelléri Mihály, Gelberger Mihály, Gyöngyösi Sándor, Szabó Dezső, Wesztwalevits Antal és Schwind Béla választmányi tagok bizattak meg. A bizottság a Kör deczember 21-diki havi ülésén közhelyeslések között jelentette, hogy a szaklap czime «Grafikai Szemle» lesz, Tanay József szerkeszti és Bauer I. M. lesz a főmunkatárs, a lap 12—16 negyedréte nagyságu oldalra terjed, havonkint egyszer jelen meg és lovag Falk Zsigmond úr áldozatkészsége segélyével a «Pesti Könyvnyomda részvénytársaság»-nál nyomatik. A lapot a tagok ingyen kapják, míg előfizetési ára is csak 2 frt egy évre. Egyes szám ára 20 kr.

i) Az ünnepélyek és mulatságok. Alkalmi ünnepélyt a kör, az 1885 márczius 29-én hozott elvi határozat óta, minden évben egyszer, a *szabadsajtónak 1848 márczius 15-én történt kivívása emlékezetére*, az e naphoz közel eső vasárnapon rendez. Az első alkalmi ünnepélyt 1886 márczius 14-én a Wolfarth-féle teremben rendeztük, a mely ez alkalommal zsúfolásig megtelt, hölgyközönség-

gel vegyesen. Az ünnepi értekezések elhangzása után lakoma volt pohárköszöntőkkel. Ács Mihály elnöki megnyitója, Gelléri Miksa alkalmi költeménye és Láng József alkalmi felolvasása, az ünnep emlékére külön füzetben is megjelent, mely a «Jótékonyági Kör» árvafelruházó alapjának 15 frtot jövedelmezett. 1887-ben a hírlapkiállítással ünnepelte meg a Kör a nagy nap emlékét. 1888-ban rendes havi fölolvató ülést szentelt erre a célra. 1889-ben a tavaszmező-utcai Morbitzer-féle teremben volt emelkedett szellemű ünnepély, a melyen az «Ébredés» dalkör hazafias dalai közben Kleinmann Frigyes, Ács Mihály és Láng József tartottak lelkesítő értekezéseket; még lakoma és pohárköszöntők is voltak, a mik ez estét is feledhetlenné tették az összejöött szép közönségre. Az értekezésekből ezuttal is emlékfüzet jelent meg. Az 1890-ik évben ismét impozáns alakban rótta le körünk a nagy nap emlék-ünnepét: szedés-versenyt rendezett, a mely az egész fővárosi nyomdászság figyelmét fölkelte. A «Pesti könyvnyomda-részenyitársaság» nyomdája, a verseny ideje alatt zsúfolva volt nézőközönséggel, míg este a Wassermann-féle összes helyiségek teltek meg az eredmény kihirdetését váró szaktársakkal és hozzátartozóikkal. Az ünnepi hangulat a nap emlékeztetere itt is értekezésekben, lelkes beszédekben, pohárköszöntőkben és dalokban nyert kifejezést. Az 1891. évi ünnepély a Szentkirályi-utczában levő Biró-féle körhelyiségben volt, az 1892. évi pedig ismét a Mor-

bitzer-féle teremben, épp oly lélekemelő, ünnepélyes hangulatban, mint az előbbiek.

A *mulatságok* évenként nagy részét emésztették föl a kör bevételeinek. De nincs okunk sajnálni. Egyik legfontosabb célunkat, a «magyar nyelv megkedveltetését» kizárólag a mulatságok által érhetjük el. Rövid idő alatt a fővárosi nyomdász-társadalom kedvencz találkozóhelyévé vált a kör egy-egy mulatsága. A mi egyrészt a tagok családtagjaira is kiterjedő ingyenes belépési jog miatt, másrészt az «Athenaeum», «Összhang» és «Ébredés» dalkörökkel időnkint kötött kapocs miatt ugyyszólván családias jellegűvé fejlődött és mint ilyen ismeretes ma is.

Az első kedélyes estélyt 1882 december 3-án rendeztük, az Osinger-féle teremben, műkedvelői előadással és tánczczal. Az «Athenaeum-dalkör» lelkes dalaival működött közre, míg a műkedvelők «A miniszter előszobájában» című egyfölvonásos szindarabot adták. A kör az első évben 3, a másodikban 4, a harmadikban 5, a negyedikben 4, az ötödikben 4, a hatodikban 4, a hetedikben 3, a nyolczadikban 4, a kilenczedikben 5, a tizedikben 4 mulatságot rendezett jórészen az első estély mintájára, melyek közül kivételt képeztek: a) az 1886 decemberben az «Iparos-kör» helyiségében tánczczal összekötött műkedvelői előadás, a mely alkalomból a «Tiszteletes ur keservei» 4 fölvonásos vígjáték került színre az «Erdélyrészi közművelődési egyesület» javára. A bevétel 60 frt volt, a mely összeget a kör

100 forintra kerekített ki és mint alapító lépett be az említett egyletbe. Az alapítvány jogerejénél fogva Körünk a Közművelődési-egylet választmányának tagja. *b)* az 1889 január 20-án a ferenczvárosi kör összes termeiben rendezett jelmezes farsangi estély, a mely nagyszabásu természeténél fogva ugyszólván merész vállalkozásnak látszott. A siker fényes volt. Érdekes műsor, csinos jelmezek, az «Ébredés» dalai és a fesztelen családias közönség feledhetetlenné tesz e kiválóan sikerült estélyt, a melynek sikerétől buzdítva 1892 február 14-én a Wassermann-féle teremben szintén nagysikerű jelmezesestélyt rendezett a Kör.

A családias multságok legkedveltebbjei voltak az évenként egyszer-kétszer jobbára pünkösdkor rendezett *társas kirándulások*, reggeltől estig tartó együttléttel. Első kirándulásunk, 1883 augusztus 19-én, a budai hegyek közé, a Lipót-mezőn levő Huber-vendéglőbe volt, a hol az «Összhang» dalkör közreműködésével fényes siker koronázta a kör rendezőségének fáradozásait. 1884 junius 1-jén Gödöllőre rándultunk, a hol a siker által fölbuzdítva még más két alkalommal is megfordultunk. 1886 pünkösdjén Török-Bálint volt szórakozásunk helye, a hová a siker miatt még egy második alkalommal is elmentünk. A «Szép juhásznő»-hoz címzett sashegyi mulatóhelyre kétszer mentünk el; a rákospalotai erdőben, a Háros-szigeten, a Csepel-sziget egy tisztásán, szóval mindenütt egy nagy család, a Társaskör családja volt együtt; de még ennél

is nagyobb családnak alkotó része volt Körünk 1889 Péter és Pál napján, a mikor a fővárosi szakörök összefogódzva, külön nagy hajón, a «Hildegard»-n Esztergomba és Visegrádra rándultak. Szívet-lelket gyönyörködtető látvány volt az annyi éven át vizálykodó nyomdász-testületet együtt látni. Saját kirándulásainkon «Csemege» című alkalmi lapot is adott ki a rendezőség.

A tagok szórakoztatására a fölolvadó ülések befejezte után többnyire kedélyes összejöveteleket tartottunk, a mivel a baráti viszonyt erősíteni volt célunk.

A táncmultságokat és kedélyes összejöveteleket eleinte az Osinger- és Wolfarth-féle, később a különböző nagyobb termekben rendezte a vigalmi bizottság.

Országos Széchényi Könyvtár

A KÖNYVNYOMDÁSZOK SZAKKÖRE.

— 1890 június 22-től. —

Sem az 1882-ben miniszterileg jóváhagyott első alapszabályok, sem az 1885-ben jobban kifejezett célokkal és eszközökkel és a választmányi létszám szaporításának szükségével indokolt és 1886-ban jóváhagyott módosított alapszabályok nem feleltek meg úgy formailag, mint intézkedéseinél fogva is a tisztán és félreismerhetetlenül elismert szakkör fogalmának.

Az 1889. év június 20-án tartott hetedik évi közgyűlés, Láng József indítványára elhatározta, hogy az alapszabályok mielőbb módosítandók. Az ugyanekkor megválasztott tisztviselői kar a reá hárult megbízatásnak oly gyorsan tett eleget, hogy már az 1890 márczius 9-én tartott rendkívüli közgyűlésen letárgyalták és elfogadták az új alapszabályokat, a melyek az eddigiektől a következő lényeges változtatásokkal térnek el: a Kör kizárólagos szakkörre alakul át és ezért címét «Könyvnyomdászok Szakköre»-re változtatja; az eddigi tiszteletbeli és rendes

tagokhoz ezután pártoló tagok is fölvetetnek, a kik azonban rendes tagokká csak ajánlás után megejtett választás útján lehetnek. Elhatározta továbbá az ülés, hogy a választmány hívja föl a Kör akkori tagjait az iránt nyilatkozni, hogy kívánnak-e a körnek továbbra is tagjai maradni s ha igen, mely tagállományban. A rendes tagok sorába 129, a pártolókéba 28 lépett. Az így megmaradt rendes tagok az 1890 június 22-én tartott rendes évi közgyűlésen a már 1890 ápril 30-án miniszterileg jóváhagyott alapszabályok értelmében alakították át a kört és elfogadták a szintén előterjesztett házszabályokat és ügykezelési szabályzatokat is, valamint elengedték a régi időből származó tagsági hátralékokat.

A Kör ügyeinek minél behatóbb intézésére a házszabályok akként rendelkeznek, hogy a választmány teendőjét négyféle bizottság által szorgalmaztatja. A *szakbizottság* technikai ügyeket tárgyal; az *irodalmi bizottság* a Kör szakirodalmi ügyeit vezeti; a *gazdasági bizottság* a kör gazdasági ügyeit intézi és kezeli az olvasószobát, a könyvtárt és a leltárt; a *vigalmi bizottság* pedig a Kör tagjainak társaséletét föllendítő rendezésekkel foglalkozik.

Bízást mondhatjuk, hogy e körül látó szervezet már a Kör első két évi működésére is — a mely két év eseményei emléksoraim keretébe tartoznak — örömdetes befolyást gyakorolt.

Lássuk az alapszabály szerint elénk tűzött föladatot és a választmány munkálkodását.

1. Az alapszabályokban kifejtett célok elérésére szolgáló eszközök első pontja a *szakbavágó kérdések fölött való értekezések fölolvása, szabad előadása és vitatása*. A Szakkör a havi fölolvásó ülések iránt eddig tapasztalt érdeklődést fokozni volt képes; mutatja ezt az, hogy az első évben hat, a másodikban öt ülést tartott és csak a vitaülések rendszeresítésével tett meddő kísérletet. Ez onnan van, hogy a körnek nincs még olyan *alkalmas helyisége*, a hol a házszabályokban is jelzett olvasóasztal stb. állna rendelkezésre és a hol, miként az a külföldi szakegyleteknél megvan, a naponként szívesen találkozó szakférfiak közt önkéntelenül is fölvetődik egy-egy vitatárgy valamely életbe vágó szakkérdés felett. Állandó akadályunk volt az alkalmas helyiség hiánya; az első időkben az Osinger- és Wolfarth-vendéglők mások, a körhöz nem tartozók számára is rendelkezésre álltak; 1886-ban az anyagyület adott engedelmet, hogy havi üléseinket a helyiségében tarthassuk, míg 1890-ben ismét egy vendéglőbe, a Szentkirályi-utczában levő Biró-féle helyiségbe költöztünk, de azért biztos állandó ott-honunk sohasem volt. Körünknek tehát első és legfőbb szüksége van egy állandó, biztos, kellemes saját helyiségre, a hol, habár áldozatok árán, meg bírjon felelni a tagok jogos igényeinek.

2. Körünknek célja a *szaktanulmányi kirándulások* rendezése is. Már 1884 június 1-re volt tervezve egy kirándulás Debreczenbe; a lépések is meg voltak téve az ügy fényes sikere érdekében,

de dugába dőlt a tagok közönyén. Visszariadtak a költségek miatt. Kezdetnek ezen a téren 1890 november 13-án 50 szakköri tag megtekintette *Kurzweil János és Társa* budapesti festékgyárát, a hol a jelenvoltak a festékgyártás mikéntjével ismerkedtek meg. Sajnos, hogy a Szakkörnek egy másik tervét nem volt módjában végrehajtani: ez a *tanulmányi kirándulás a hermaneczi papírgyárba*, a hova pedig a választmány utánjárására bármikor elmehetne a Kör, szívesen látnák. Remélhetőleg nem is ejti el az eszmét, mert a Szakkör lelkes tagjaiból mindig lehetséges lesz annyit összetoborzani, a mennyi egy ily expedícióra szükséges leend.

3. *Szakközlöny és szakkönyvek kiadása* a czélok legsúlyosabbjának látszik és mégis — hála a szerencsés viszonyoknak — épen megfordítva, ez a legvirágzóbb és legkevesebb megterheléssel járó ágazata a Kör vállalatainak.

A «*Grafikai Szemle*», a Szakkör ez első önálló alkotása úgy tartalmilag, mint technikai szempontból dícséretére válnék még a művelt nyugatnak is és a Szakkör első választmányát illeti az elismerés, hogy hivatásának teljes tudatában oly kitűnő két szakértőt nyert meg a lap élére, mint *Tanay József* és *Bauer I. M.*, a kiknek egyénisége, szakismereete és munkakedve rendkívüli előnyöket adott a vállalatnak és olyan pártfogóra talált, mint lovag *Falk Zsigmond*, a kinek a Kör már annyit köszön és a kinek a Kör a «*Grafikai Szemle*» kedvezményes nyomtatásáért állandó lekötözöttje; van

e lapnak még egy fáradhatatlan kiadó-kezelője is, *Gelléri Mihály*, a ki a lap első évfolyamának mérlegét a következő meglepő eredménnyel zárta le: A «Grafikai Szemle» 800 példányban eszközölt nyomtatása minden más kiadással együtt 619 frt 99 krba került, a bevételek összege előfizetésekből és hirdetésekéből 848 frt 02 krt tett ki, az első évfolyam tiszta haszna tehát 228 frt 03 kr.

Az «*Évkönyv*», a Körnek ez immár nyolczadik évfolyamába lépő kézikönyve, a Szakkör kiadásában érte el sikerei tetőpontját. Az anya-egylet ugyanis a múlt évben kijelentette, hogy megszünteti hasonló vállalatát, ha a Szakkör az *Évkönyv* árát 60 krajczárra leszállítja és átveszi az egyleti rovatokat; elvállalta azon fölül a kötelezettséget, hogy a netáni költséghiányon a Szakkörrel osztozik. E fölhívásnak annál inkább is tehetett eleget a Szakkör, mert a föltételek mind teljesíthetőknek bizonyultak; és az 1892-iki *Évkönyv* 1000 példányban jelent meg. Az olcsó ára mellett is némi tiszta hasznót eredményezett, a mi *magyar szakkönyv*nél ez az első eset. Tisztelet és hála a szerkesztő és elnök *Kleinmann Frigyes* emlékének, ezt a szép sikert az ő nevéhez fűzhetjük.

A magyar nyomdászati styl kézikönyvére 1890 november 30-án hirdetett pályázat egyelőre meddőnek bizonyulván, az 1892 július 10-iki közgyűlés megbízásából gondoskodott a választmány, hogy a Szakkör a nyomdászat kézikönyvével adja marandó jelét tizéves fönnállásának.

Itt kell még megemlítenem, hogy a Szakkör első idejébe esik egy monumentális szakmunka megjelenése: «Emlékkönyv az első budapesti magyar versenyszedés alkalmából, mely 1890. évi márczius hó 16-án lovag Falk Zsigmond királyi tanácsos, a «Magyarországi könyvnyomdászok és betüöntők egylete» elnökének védnöksége mellett, a Pesti könyvnyomda részvénytársaság helyiségében tartott meg.» A remek díszmunka három példányban jelent meg, egyet a védnöknek, egyet az anyaegyletnek és egyet a Szakkör leltárának adományoztak Bauer I. M. és Bauer Ferencz, az emlékkönyv derék készítői. Az emlékkönyvből egyszerű példányok is készültek, ezekből a versenyben közreműködők kaptak.

4. *Szakkavágó versenyek időnkénti kiírása* címén egy érdekes pályázat fölött döntött a kör szakbizottsága. Az 1890-ben *tagsági-jegy* szedésére hirdetett pályázathoz öt pályamunka érkezett be, csinosnál csinosabb nyomdai termékekből. A legjobb két munkát Wesztwalevits Antal készítette s így a harmadik legjobbnak, Götz József ügyes alkotásának, csak a nyilvános dicséret juthatott.

5. *Szakkiallítások rendezésére* a lefolyt két év alatt nem volt sem elég ideje, sem elég alkalm a Körnek. Ez az alapszabályilag megállapított cél még megoldásra vár.

6. *Nyomatványok, betüminták, szakkönyvek és szaklapok gyűjtése* foganatba van ugyan véve, de gyakorlati haszon csak úgy lesz belőle, ha — mint

előbb is megjegyeztük — állandó olvasó-asztalról, kellemes találkozó helyről gondoskodva lesz.

7. *Alkalmi ünnepélyek és a tagokat szórakoztató mulatságok rendezése* ugyancsak a Társaskör által gyakorolt szellemben nyert folytatást s a Szakkör mulatságai és összejövetelei ma is magukon viselik a régi családias jelleget. Az érdem e részben a vigalmi bizottság sok év óta fáradhatatlanul működő elnöke, Gyöngyösi Sándoré.

A Kör irodalmi vállalatai anyagi szempontból is annyira biztosítva vannak, hogy 1892 július 10-én Gelléri Mihály indítványára kimondhatta a közgyűlés a rendes tagok havi illetékének 40 krról 30 krra való leszállítását, a mi a szaktársak tömeges belépését tette lehetővé.

Csaknem a viszály magvát vetette a Szakkörbe 1891. február 15-én Salamon József egy fölszólalása, a melylyel a kör tagjaiul ajánlt szaktársak fölött erkölcsi biráskodást gyakorolni kívánt; az ügy az 1891 május 24-én tartott ülésen újra szőnyegre került és a kétféle pártállásnak a szavazásnál egyenlő szavazata volt, a mire az elnök az ügy fölött való döntést a közgyűlésre bízta. A közgyűlés szótöbbséggel a választmány álláspontját fogadta el, a mely szerint a tagok fölvételénél csak szigoruan az alapszabályok által kívánt eljárás tartható be.

A műízlés fejlesztésére is iparkodott hatni a Kör tőle telhetőleg. Így a budai szinkör igazgatóságától

már 1883 óta 33 százalékos kedvezményjegyeket kapnak a Kör tagjai, valamint a képzőművészeti társulat tárlatait, a 48-as műemlékek kiállítását stb. kedvezményes jegyekkel tekinthetik meg.

A tízévi munkásság egyik szép vonását a következő adományok képezik :

A II. évben:

A «Jótekonysági Kör» karácsonyfájára 10 frt — kr.

A III. évben:

Gyűjtés a budai honvéd-szobor alapjára 46 » 84 »

Pártoló tagság az «Iskola-Egyesület»-nél 5 » — »

A IV. évben:

A «Jótekonysági Kör»-nek árvaruházásra 15 » — »

Az V. évben:

Az árszabálybizottságnak ... 50 » — »

Az erdélyrészi közművelődési egyesületnek ... 100 » — »

Az anya-egylet rokkant-alapjának ... 24 » 70 »

A bukaresti r. kath. papnevelő-intézet magyar gyarmatának ... 5 » — »

A VI. évben:

Az árszabály-bizottságnak ... 26 » 90 »

A temesvári önképző-egyletnek magyar könyvekre ... 5 » — »

A tűz- és vízkárosultaknak ... 20 » — »

A mentő-egyesületnek ... 5 » — »

A VII. évben:

Inséges szaktársaknak ... 10 » — »

Az Országos Iskolaegyesületnek ... 5 » — »

Hunyadi Mátyás szobrára ... 5 » — »

A VIII. évben:

Az országos egylet rokkant alapjának 10 » — »

Összesen 343 frt 44 kr.

A Kör pénzügyeinek részletes ismertetése nem tartozik ez emlékfűzet keretébe, de hogy az évről-évre tapasztalható erősödésről és vagyoni gyarapodásról némi fogalmat alkothassunk, álljon itt a tíz évi pénzforgalom összefoglalt kimutatása:

	Bevétel		Kiadás		Álladék	
	frt	kr	frt	kr	frt	kr
Az I. évben 1882/3 .	232	65	165	20	67	45
A II. évben	372	55	321	77	50	78
A III. évben	377	94	260	84	117	10
A IV. évben*.	1161	87	696	88	464	99
Az V. évben	1873	22	1431	34	441	88
A VI. évben	950	79	439	89	510	90
A VII. évben	1633	65	968	37	665	28
A VIII. évben**.	1654	78	1003	92	650	86
A IX. évben	2210	67	1332	21	878	46
A X. évben 1891/92.	3204	43	1992	41	1212	02

Tehát a tíz év előtti pénztőke évről-évre gyarapodva, a tizedik évben 1212 frt 2 kr-ra emelkedett, a mely összegből 708 frt 66 kr a főpénztárat, 503 frt 36 kr a szakirodalmi alapot illeti, és ez

* Az 1885-ik évben szakirodalmi czélokra 221 frt 67 kr. alapítványt tettek Ács Mihály, Pusztai Ferencz és a «Nyomdások Közlönye» szövetkezete. Ettől az évtől fogva a Kör, a szakirodalmi alap gyarapításával, évről-évre mindjobban cselekvőképes lesz.

** 1890 áprilisban fölvett leltári vagyoni értéke 243 frt 40 kr.

utóbbi összeghez hirdetőktől még 119 frt 60 követelés is járul.

Ha egyéb semmi sem lenne, bizonyára ez az anyagi fényes eredmény elég bizonyossága lehetne a Szakkör rohamos fejlődésének és a midőn elmondtunk mindent, a mi a kör tízéves történetéhez tartozik, ne legyünk hálátlanok azok iránt, a kiknek e Kör alapítását, föntartását és magasra emelését köszönhetjük.

A Kör legodaadóbb művelője mindig a választmány, annak a lelkét nyomja a netáni kudarcz, de annak az érdeme is az elért siker.

A jól vezetett választmány nagy tettekre képes. Ilyen volt Körünk választmánya is mindenha.

Midőn megalapítottuk a Kört, hogy korszakot alkossunk vele a nyomdászat-történelemben: egy már akkor is kitűnő tehetséghez fordultunk, hogy vezessen bennünket: *Tanay József*-hez. Az ő vezetése alatt küzdöttük le a kezdet nehézségeit és ő vezetett bennünket harczias hévvel egészen 1886 február 22-éig, a midőn egyelőre elszólították tőlünk az ügyei. A mit nélkülöztünk egyéniségében egészen a *Kleinmann Frigyes* haláláig, a ki után ismét az elnöki székbe ültettük, kipótolja most, elnöki és szerkesztői kettős minőségében.

A Tanay József távozása és visszaérkezése közti idő alatt 1886-ban *Ács Mihályt* és 1887-ben az addig az alelnöki tisztet betöltő *Firtinger Károlyt* érte a közbizalom, azonban az előbbi gyöngélkedése, az utóbbi üzleti elfoglaltsága miatt csak egy-

egy évig maradhattak meg. Az ezután egy évig betöltetlenül maradt elnöki tiszt az 1887-ben alelnökké választott *Kleinmann Frigyesre* hárult, a ki 1892 január 20-án bekövetkezett haláláig azt híven be is töltötte.

Alelnökök voltak: Hódy Soma (1882-ben), Firtinger Károly (1883—86), Kleinmann Frigyes (1887—88), Csató Zsigmond (1889), Wesztwalevits Antal (1890), Gyöngyösi Sándor (1891), Feldmann Mór (1892).

Titkárok: Láng József (1882—90), Gelberger Mihály (1891), Gelléri Mihály (1892).

Másod-titkárok: Szabó Dezső (1882), Hódy Soma (1883), Szemethy Géza (1884—1887), Durmits Imre (1888), Németh Lajos (1889), Schwind Béla (1890—91), Szöllőssy Károly (1892).

Pénztárnokok: Griesz Ede (1882—83), Ruzicska Gyula (1884—85), Schmidt István (1886—87), Szabó Dezső (1888—90), Rencsisovszky Ferencz (1891—92).

Ellenőrök: Szabó Dezső (1886—87), Gelberger Mihály (1888—90), Szabó Dezső (1891—92).

Leltárnokok: Gelléri Mihály (1890—91), Wózner Ignác (1892).

Másod-leltárnokok: Spitz Adolf (1890), Wózner Ignác (1891), Stalla Márton (1892).

A választmánynak huzamosabb ideig tagjai voltak: Gelléri Mihály (1882), Schwind Béla (1882), Szabó Dezső (1883), Gyöngyösi Károly (1883), Karácson Aladár (1884), Gyöngyösi Sándor (1885),

Gelberger Mihály (1885), Csató Zsigmond (1885), Dobronyi Gyula (1886), Plachy Lajos (1886), Wesztwalevits Antal (1887), Ady Árpád (1887), Durmits Imre (1887), Lipnyiczky Károly (1888), Darula Arnold (1888), Schmidt István (1888), Bauer J. M. (1890), Vecsey Lajos (1891).

A Kör a tíz év alatt 122 választmányi ülést tartott, a melyeken a Kör egy nagyrabecsült tagja úgy lehet mondani: mindig ott volt. Nem volt reá köteles, mert hisz a díszelnökség nem jár kötelezettséggel. *Ács Mihály* ha csak tehette, mindig eljött, hogy tanácsaival, megfontolt véleményeivel támogassa a választmányt. Eljött és ma is eljön, hogy lelkesedést, kitartást, rajongó munkakedvet öntsön a Kör ügyeit szívükön viselő szaktársaiba vagy hogy mérséklésre bírja a kevésbé megfontolva cselekvőket. A választmány intő szelleme volt ő mindig örömben, bajban egyaránt és kívánjuk, hogy legyen is sokáig.

Részben a körnek, részben a szakmának tett szolgálat és érdem elismeréseül a következők választottak a kör tiszteletbeli tagjaivá: *Ács Mihály* 1885-ben (1887-ben pedig tiszteletbeli elnökké), *Falk Zsigmond* (1890), *Firtinger Károly* (1887), *Hornyánszky Viktor* (1892), *Imreh Sándor* (1889), *Láng József* (1891, egyuttal örökös t. főtitkárrá), *Pusztai Ferencz* (1885), *Tanay József* (1889).

A tagok létszámának hullámzása :

Az	I. évben (1882/83)	---	---	191.
A	II. »	---	---	149.
A	III. »	---	---	198.
A	IV. »	---	---	240.
Az	V. »	---	---	205.
A	VI. »	---	---	175.
A	VII. »	---	---	150.
A	VIII. »	---	---	157. ¹
A	IX. »	---	---	267. ²
A	X. » (1891/92)	---	---	168. ³

A Szakkör immár két évvel pótolta a Társas-
kör nyolcz esztendejét, sikerekben gazdag két esz-
tendővel.

De fájdalom, nagy veszteséggel is sujtott. Elvesz-
tettük *Kleinmann Frigyes*t, a lelkiismeretesség
mintaképét, a kitűnő szakembert, a nemes ember-
barátot, az odaadó munkását annak a lelkes
csoportnak, a mely küzd embertársaiért és dolgo-
zik szakmája műveléseért. Elvesztettük azt az osz-
lopát a Körnek, a kit mikor 1883 május 18-án
először hallottunk fölolvasni, világos főnek, követésre
méltó szakférfinak ismertünk föl, a kit tárt karok-
kal fogadtunk, a mikor a szakmánk művelésére
ajánlkozott, de sőt fölkerestük, a midőn az 1887.

¹ Ebből 28 pártoló tag.

² Ebből 6 tiszteletbeli és 26 pártoló.

³ Ebből 7 tiszteletbeli és 10 pártoló.

év június 9-én tartott gyűlésünk alkalmából az alelnökségre megválasztottuk. Nem riadt vissza a Kör ellen akkor dúlt viszályoktól, sőt kitartásra buzdította a netán csüggedőket és maga járt elől a jó példával, a midőn 1888-ban az elnöki szék üresen állt és egy évig vezette mint ideiglenes elnök a Kört. Elnökünk volt ő a lelkesedés igaz hevével, a kihez ragaszkodtunk és a ki mihozzánk ragaszkodott.

1892 január 20-án elköltözött ő is oda, a hova a Kör következő halottai távoztak: *Tar Lajos* választmányi tag, 1886 október 21-én; *Hódy Soma* alelnök 1886 november 11-én; *Szemethy Géza* másodtitkár 1888-ban; *Meszl Gusztáv* választmányi tag 1890 szeptemberben és *Gyöngyösi Károly* választmányi tag 1891 augusztus 28-án.

Tartsuk meg e derék szaktársak emlékezetét!

Ez a Szakkör 10 éves fönnállásának története. Merítsenek belőle fiatal és öreg pályatársaink buzdítást a nemes önművelődésre és tartsák fönn e Kört ragyogó fényében, a magyar szakma dicsőségére!

OSZK

Chicago Szekely Magyar